

2 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY



F23c, 5/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1142.

Kl. 24b 1.

Wilhelm Ziemsen,

Brunświk

i

Amandus Ziemsen,

Wittenberg, okrąg Halle (Niemcy),

Palenisko ropowe do pieców piekarskich.

Zgłoszono: 17 kwietnia 1920 r.

Udzielono: 3 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 15 lutego 1919 r (Niemcy).

Wynalazek dotyczy paleniska ropowego do pieców piekarskich z dwiema przestrzeniami do wypiekania i polega na tem, że palnik grzejny, który przez wahanie się około rurowego przegubu, urządzonego pomiędzy dwiema wspomnianymi przestrzeniami, zostaje przeprowadzany z jednej z tych przestrzeni do drugiej, jest połączony z urządzeniem zamykającym w przegubie rurowym, które zaopatruje palnik w obu tych położeniach w paliwo i środek rozpylający, gdy zaś palnik jest wyłączony, przepuszcza przez wolną przestrzeń pierścieniową wokoło zamykającego urządzenia w przegubie rurowym paliwo i środek rozpylający w małej ilości, po-

trzebnej dla utrzymania płomyka zapalnego.

Na rysunku jest przedstawiony sposób wykonania takiego paleniska jako przykład wykonania, przyczem fig. 1 przedstawia widok z przodu, fig. 2—pionowy przekrój podłużny przez piec piekarski i fig. 3—przekrój podłużny przez przegub rurowy.

W piecu 2, mającym dwie przestrzenie 1 do wypiekania, jest urządzony zbiornik 3 do płynnego paliwa, który zostaje zasilany z zapasowego naczynia 6 pompą 5 przez przewód 4. Paliwo, spływające ze zbiornika 3 przez przewód 7, zostaje doprowadzone przez przegub rurowy 8 (fig. 3) i krótką rurę 19 do grzejjnego palnika 9 z dyszą. Na-

stępnie do pieca jest doprowadzana pod ciśnieniem przez rurowy przewód 10 woda, brana ze znajdującego się pod ciśnieniem powietrza albo gazu zbiornika 11. Woda może być również brana z każdego znajdującego się pod działaniem ciśnienia przewodu rurowego. Woda ta zostaje doprowadzona przez rurę 10 do węzownicy 12, umieszczonej w przestrzeni do wypiekania, gdzie przemienia się w parę. Para przedostaje się przez oddzielną wodę 13 i przewód 14 do rurowego przegubu 8, z którego przechodzi przez krótką rurę 18 do palnika 9. Przy rozpoczynaniu nagrzewania pieca, na wstępie nagrzewa się zapomocą ognia pomocniczego węzownicę 12 aż do wytworzenia się w niej pary, poczem przez otwarcie zaworu 15 doprowadza się do dyszy palnika 9 ropę, która zostaje przez działanie wypływającej pary rozpylona i wytwarza długi płomień grzejny. Po dostatecznem ogrzaniu jednej części 1 pieca 2, palnik 9 może być przeprowadzony na przegubie 8 do drugiej części 1 pieca 2, przez co otwór pierwszej części 1 staje się wolnym dla wsuwania chleba, druga zaś część pieca zostaje natychmiast ogrzewana.

Nieruchome końce rur 7, 14 przegubu 8 są zamknięte zdołu albo zgóry,

a z boku zaopatrzone w dwa przeciwległe otwory 20, 21 do przepuszczania pary względnie ropy. Prócz tego w nieruchomych albo mogących się wahać częściach 7, 14, względnie 8 urządzony jest pierścieniowy żłobek, który stale, przy wyłączonem położeniu palnika 9, przepuszcza małą ilość paliwa, tak iż palnik podczas przeprowadzania go z jednej przestrzeni pieca do drugiej pali się małym płomykiem zapalnym.

Zastrzeżenie patentowe.

Palenisko ropowe do pieców piekarskich z dwiema przestrzeniami do wypiekania, znamienne połączeniem palnika grzejnego (9), który przez przesuwanie go wokoło rurowego przegubu, urządzonego pomiędzy wspomnianymi przestrzeniami, zostaje przeprowadzany z jednej z nich do drugiej, z urządzeniem zamykającym (7, 14) w przegubie (8), które całkowicie zaopatruje palnik (9) w paliwo i środek rozpylający tylko w obu położeniach roboczych, gdy zaś palnik jest wyłączony przepuszcza przez wolną przestrzeń pierścieniową wokoło zamykającego urządzenia w przegubie paliwo i środek rozpylający w małej ilości, potrzebnej dla utrzymania płomyka zapalnego.

Wilhelm Ziemsen i Amandus Ziemsen.

Zastępca: M. Brokman,

rzecznik patentowy.

Fig.1

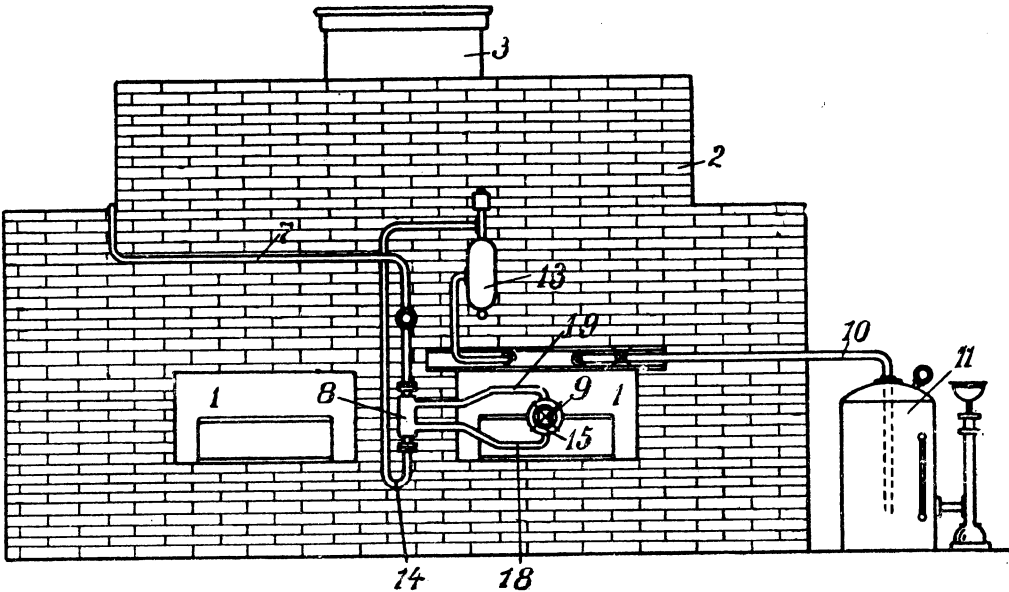


Fig.3

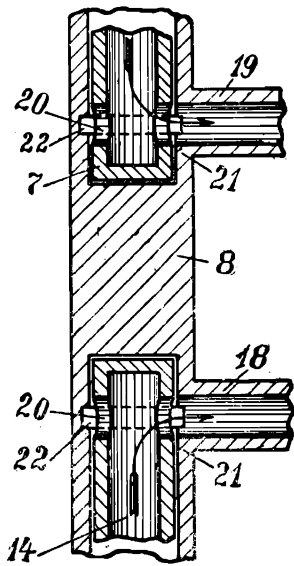


Fig.2

